

মুৰ্লিধৰ জালান (মৃতক)ৰ উত্তৰাধিকাৰী

বনাম

মেঘালয় ৰাজ্য আৰু অন্যান্য

১৯৯৭চনৰ ৭মে'

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী, ন্যায়াধীশ এছ. সগীৰ আহমেদ আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পাট্টনায়ক]

লীজ(নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ বাবে সম্পত্তি ভেৰোণলৈ দিয়া চুক্তি)-

চৰকাৰী ভূমিত লীজ- ম্যাড উকলি যোৱাৰ পিছত দখলত থকা চৰকাৰী ভূমি-লীজধাৰীৰ লীজ- চৰকাৰী বিষয়াসকলৰ দ্বাৰা গ্ৰহণ কৰা ৰেন্ট(ভাৰা)- টাইটেল(স্বত্ব) ঘোষণাৰ বাবে গোচৰ- উপস্থাপন কৰে, নৱীকৰণ কৰা হোৱা নাছিল, পূৰ্বৰ লীজৰ ম্যাড শেষ হৈছিল লগতে টিনেণ্ট(ভাড়াটিয়া) আৰু লেণ্ডলৰ্ড(ভূমিৰগৰাকী)ৰ সম্পৰ্ক শেষ হৈছিল- ভূমিৰগৰাকী হিচাপে স্বত্বৰ ঘোষণা কৰিব নোৱাৰি।

বিষাণ দাস আৰু অন্যান্য বনাম পঞ্জাৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্য এ. আই. আৰ. (১৯৯১) এছ. চি. ১৫৭০; উল্লেখিত।

দেৱানী আপীলীয় ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- দেৱানী আপীল নং ৩৬৯০/১৯৯৭।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এফ. এ. নং ৫৮/১৯৯০ত ২০-১২-৯৬তাৰিখৰ বিচাৰ আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ পক্ষত পি. কে. গোস্বামী, কৈলাশ ভাসদেৱ আৰু চি. কে. শশী।

আদালতৰ নিম্নলিখিত নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰা হৈছিলঃ

অনুমতি দিয়া হৈছে।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠৰ ১৯৯৬চনৰ ২০ডিচেম্বৰত প্ৰথম আপীল নং ৫৮/৯০ৰ ৰায়ৰ বিৰুদ্ধে এই বিশেষ অনুমতি আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীয়ে ভূমিসম্পত্তিৰ-গৰাকী হিচাপে তেওঁৰ স্বত্ব ঘোষণা কৰিবলৈ, পাৰপেচুৰেল ইনজাংচন(চিৰস্থায়ী নিষেধাজ্ঞা)ৰ এক দেৱানী গোচৰ দাখিল কৰিছিল। সেইমৰ্মে বিচাৰ আদালতে নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰিছিল। কিন্তু আপীলস্থৰত এই নিৰ্দেশ উচ্চ ন্যায়ালয়ে ২০ডিচেম্বৰ, ১৯৯৬তাৰিখৰ প্ৰথম আপীল নং ৫৮/৯০ত নাকচ কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে আপীলত সেই নিৰ্দেশটো নিশ্চিত কৰিছিল। প্ৰশ্নটো হ'ল এইয়ে যে, আপীলকাৰীৰ সম্পত্তিৰ সন্দৰ্ভত নিজৰ স্বত্ব ঘোষণাৰ অধিকাৰ আছে নে নাই। আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ পৰামৰ্শদাতা শ্ৰীগোস্বামীয়ে যুক্তি দিয়ে যে, আৰম্ভণিতে আপীলকাৰীয়ে ৯৯বছৰৰ বাবে পাৰপেচুৰেল ইনজাংচন(চিৰস্থায়ী নিষেধাজ্ঞা)ৰ ভিত্তিত ভাড়াটিয়া হিচাপে সম্পত্তিৰ দখললৈ আহে; ১৯৬৫চনত লীজৰ প্ৰাৰম্ভিক সময়ৰ ম্যাদ শেষ হোৱাৰ পিছত যদিও, চৰকাৰে লীজটো নৱীকৰণ কৰা নাছিল, তথাপিও চৰকাৰে ৰেন্ট গ্ৰহণ কৰাৰ ফলশ্ৰুতিত নৱীকৰণ কৰাৰ দৰে হৈছিল। উক্ত সম্পত্তি ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যত প্ৰয়োজনীয় আছিল আৰু চৰকাৰে আপীলকাৰীৰ স্বত্বক স্বীকৃতি দিয়া ভাড়াটিয়া হিচাপে সম্পত্তিৰ অধিকাৰী আছিল। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলকাৰীৰ দাবী নাকচ কৰি আৰু আপীল আদালতৰ ডিক্ৰী নিশ্চিত কৰাত স্পষ্টভাৱে ভুল কৰিছিল। ইয়াৰ সমৰ্থনত তেওঁ *বিষ্ণু দাস আৰু অন্যান্য বনাম পঞ্জাৰ ৰাজ্য আৰু*

অন্যান্য এ. আই. আৰ. (১৯৯১) এছ. চি. ১৫৭০-ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আমি বিবাদত কোনো শক্তি বিচাৰি পোৱা নাই। এইটো এটা স্বীকৃত স্থিতি যে, নৱীকৰণ কৰা হোৱা নাছিল। ফলত পূৰ্বৰ লীজৰ ম্যাদ শেষ হৈছিল আৰু টিনেণ্ট(ভাড়াটিয়া) আৰু লেণ্ডলৰ্ড(ভূমিৰগৰাকী)ৰ সম্পৰ্ক সমাপ্ত হৈছিল। তেওঁ চৰকাৰৰ স্বৰ্ত গ্ৰহণ কৰিছিল; এনেদৰে তেওঁ নিয়মভংগকাৰী হিচাপে অধিকাৰত আছিল। এইকথা সত্য যে, এজন নিম্নবৰ্গৰ বিষয়াই ভাৰা গ্ৰহণ কৰিছিল; লগতে উক্ত ভূমি ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বুলি ভুল ধাৰণাৰে স্বীকৃতি দিয়া হৈছিল; কিন্তু ইয়াৰ ভিত্তিত, চৰকাৰৰ আচৰণৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীৰ পদবী নিশ্চিত কৰা হৈছিল বুলি ধৰিব নোৱাৰি। সেই অনুসৰি, ভূমিৰ অধিকাৰী হিচাপে স্বত্বৰ ঘোষণা প্ৰদান কৰিব নোৱাৰি। সেয়েহে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰিলিফ(ৰেহাই) প্ৰদান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাটো সঠিক আছিল। এইটো আইনৰ যথাযথ প্ৰক্ৰিয়া অবিহনে দখল লোৱাৰ ঘটনা নহয়। অধিকাৰ কেৱল তথ্যৰ এটা দিশলৈহে অব্যাহত আছে। ইয়াৰ বাহিৰে আন কোনো দকুমেন্টৰী এভিডেন্স(তথ্য প্ৰমাণ) নাই যাৰ ভিত্তিত এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰি যে, ভাৰা বা চৰকাৰৰ ভুলৰ বাবে সম্পত্তিৰ অধিগ্ৰহণৰ দ্বাৰা চৰকাৰৰ স্বৰ্ত গ্ৰহণ পৰাজিত হয়।

সেই অনুসৰি আপীল আবেদনখন নাকচ কৰা হয়। ব্যয় অবিহনে।

আৰ. পি.

আপীল নাকচ কৰা হয়।

অনুবাদ: ড. অৰ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”